

אחר כך. והזווג לא נתן לאחר, אלא לקדוש-ברוך-הוא לבדו, שהוא יודע את זווגם לחבר אותם כראוי.

אשרי האיש שזוכה במעשיו והולך בדרך האמת כדי שתתחבר נפש בנפש כמו שהיה בתחלה. שהרי אם הוא זוכה במעשיו, זהו אדם שלם כראוי. ומשום כך כתוב ופריו מתוק לחכי, שהוא בתקון מברך שיתברך ממנו העולם, משום שהכל תלוי במעשי האדם אם זוכה ואם לא זוכה.

אמר רבי חזקיה, כך שמעתי, שכתוב (חושע יד) ממני פריך נמצא. הקדוש ברוך הוא אמר לכנסת ישראל, ודאי ממני פריך נמצא. לא כתוב פריי נמצא, אלא פריך. אותה תשוקת הנקבה שעושה נפש ונכללת בכח הזכר, ונכללת נפש בנפש, ונעשות אחת פוללת זו בזה, כפי שאמרנו. לאחר מכן נמצאים שניהם בעולם, ודאי בכח הזכר נמצא פרי הנקבה.

דבר אחר, בתשוקת הנקבה נמצא פרי הזכר, שאם לא תשוקת הנקבה לזכר, לא נעשו פרות לעולמים. זהו שכתוב ממני פריך נמצא.

ויהי בימי אמרפל מלך שנער וגו'. רבי יוסי פתח, (ישעיה מא) מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו וגו'. את הפסוק הזה בארו החכמים. אבל הפסוק הזה הוא בסוד של החכמה, שהרי שנינו, שבעה רקיעים עשה הקדוש ברוך הוא למעלה, וכלם להודיע את כבוד הקדוש ברוך הוא, וכלם עומדים להודיע את סוד האמונה העליונה.

דא, וקדשא בריך הוא מזווג לון לבתר. ולא אתייהיב זווגא לאחרא אלא לקדשא בריך הוא בלחודוי, דאיהו ידע זווגא דלהון לחברא לון כדקא יאות.

זבאה הוא בר נש דזכי בעובדוי ואזיל באורח קשוט בגין דאתחבר נפש בנפש כמה דהוה מעיקרא, דהא אי זכי בעובדוי דא הוא בר נש שלים כדקא יאות. ובגין כך פתיב ופריו מתוק לחכי. דהוא בתקוונא מברך לאתברכא מניה עלמא, בגין דכלא בעובדין דבר נש תליא אי זכי אי לא זכי.

אמר רבי חזקיה הכי שמענא דכתיב, (חושע יד) ממני פריך נמצא. קדשא בריך הוא אמר ליה לכנסת ישראל ממני ודאי פריך נמצא. פריי נמצא לא כתיב אלא פריך. ההוא תיאובתא דנוקבא דעביד נפש ואתפליל בתוקפא דדכורא ואתפליל נפש בנפש ואתעבידו חד פליל דא כדאמרן. לבתר אשתפחו תרווייהו בעלמא, ודא בחילא דדכורא אשתכח איבא דנוקבא.

דבר אחר בתיאובתא דנוקבא אשתכח איבא דדכורא. דאי לאו תיאובתא דנוקבא לגבי דכורא לא אתעבידו פירין לעלמין הדא הוא דכתיב ממני פריך נמצא:

ויהי בימי אמרפל מלך שנער וגו'. רבי יוסי פתח (ישעיה מא) מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו וגו'. האי קרא אוקמוה חבריאי. אבל האי קרא ברזא דחכמתא איהו. דהא תנינן שבעה רקיעין עבד קדשא בריך הוא לעילא, וכלהו לאשתמודע יקרא דקדשא בריך הוא, וכלהו קיימין לאודעא רזא דמהימנותא עלאה.

תא חזי, אית רקייעא עלאה סתים לעילא
 מנייהו דאנון שבעה, ודא הוא רקייעא
 דדבר לון ונהיר לון לכלהו, ודא לא אתיידע,
 וקיימא בשאלתא דלא ידיעא, בגין דאיהו
 סתים ועמיק, וכלא תוהין עליה, ובגין כף
 אקרי מ"י, כמה דאוקמוה דכתיב, (איוב לח)
 מבטן מי יצא הקרח ואתמר, והאי הוא
 רקייעא עלאה (דף 19 ע"א) דקיימא על כל אנון
 שבעה.

בא ראה, יש רקיע עליון נסתר
 למעלה מאותם השבעה, וזה
 הוא הרקיע שמנהיגם ומאיר
 לכלם, וזה אינו נודע, ועומד
 בפשלה שלא ידועה, משום
 שהוא נסתר ועמוק, וככל תמהים
 עליו. ומשום כף נקרא מ"י, כמו
 שפרשנה שכתוב (איוב לח) מבטן
 מי יצא הקרח, ונאמר. וזה הוא
 הרקיע העליון שעומד על כל
 אותם השבעה.

ויש למטה רקיע שהוא פחתון
 מכלם ולא מאיר. ומשום שהוא
 פחתון שלא מאיר, אותו הרקיע
 שעליהם מתחבר עמו, ושתי
 האותיות הללו הוא כוללם
 בתוכו, ונקרא ים, שאותו הרקיע
 העליון שנקרא מ"י.

משום שכל אותם הרקיעים
 האחרים נעשים נחלים ונכנסים
 אליו, ואז הוא הים העליון,
 ועושה פרות ודגים למיניהם.
 ועל זה אמר דוד (תהלים קד) זה הים
 גדול ורחב ידים שם רמש ואין
 מספר חיות קטנות עם גדולות.

ועל זה כתוב (ישעיה מא) מי העיר
 ממזרח צדק יקראהו לרגלו. מי
 העיר ממזרח - זה אברהם. צדק
 יקראהו לרגלו - [ג' ו' שרה, ד"א צדק
 יקראהו לרגלו וגו'] זה הוא הרקיע
 הפחתון של כל הרקיעים
 שנעשה ים.

יתן לפניו גוים, מי זה? הוא
 הרקיע הפחתון שאמרנו,
 שעושה נקמות ומפיל שונאים.
 ובזה השתבח דוד ואמר (תהלים יח)
 ואיבי נתת לי ערף ומשנאי
 אצמייתם. (ישעיה מא) יתן לפניו
 גוים - אלו הם העמים שהיה
 אברהם רודף אחריהם, והקדוש
 ברוך הוא היה הורג אותם. (ומלכים
 יד, מה זה ירד? אלא) אלו המלכים שנקמו
 למעלה עליהם. יתן לפניו גוים - אלו העמים
 שלמטה (ומלכים ירד) - אלו

ואית לתתא רקייעא דאיהו תתאה מפלהו
 ולא נהיר, ובגין דאיהו תתאה דלא
 נהיר, ההוא רקייעא דעלייהו אתחבר ביה,
 ואלין תרין אתוון כליל לון בגויה ואקרי ים,
 דההוא רקייעא עלאה דאקרי מ"י.

בגין דכל אנון רקייעין אחרנין אתעבידו
 נחלין ועאלין לגביה, וכדין איהו ים
 עלאה ועבד איבין ונונין לזנייהו, ועל דא
 אמר דוד (תהלים קד) זה הים גדול ורחב ידים שם
 רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות.

ועל דא כתיב, (ישעיה מא) מי העיר ממזרח צדק
 יקראהו לרגלו. מי העיר ממזרח. דא
 אברהם. צדק יקראהו לרגלו. (ג"א דא שרה, ד"א צדק
 יקראהו לרגלו וגו') דא הוא רקייעא תתאה דכלהו
 רקייעין דאתעביד ים.

יתן לפניו גוים. מאן האי, הוא רקייעא
 תתאה דאמרן דעביד נוקמין ואפיל
 שנאין. ובהאי אשתבח דוד ואמר (תהלים יח)
 ואיבי נתת לי ערף ומשנאי אצמייתם. (ישעיה
 מא) יתן לפניו גוים. אליו אנון עמין דהנה
 רדיף עליהון אברהם וקדשא בריה הוא הנה
 קטיל לון. (ומלכים ירד. מאן ירד אלא) אליו מלכים דמנו לעילא
 עליהו. יתן לפניו גוים, אליו עמין דלתתא) ומלכים ירד אליו
 ממנו רברבן דלעילא. דכד עביד קדשא בריה